

Så det vil vi følge op på, og kan nogen komme med forslag til, hvordan vi kan beskytte de små mod de store uden af den grund altså f.eks. at give alt for gode muligheder for, at man kan aftale priserne til at være urimelig høje, men på anden måde beskytte sig mod de store, så er vi absolut lydhøre over for den type forslag.

Så endelig til sidst, og det mener jeg, at regeringen bør gå positivt ind i: Nu hørte vi jo alle sammen bl.a. statsministeren sige i sin nytårstale, at udlicitering kræver alt for mange ofre for de ansatte og giver dårlige arbejdsvilkår og dårligt arbejde i det hele taget.

Det her drejer sig om udlicitering. Det drejer sig oven i købet om et område, hvor det offentlige stort set ikke selv har nogen kapacitet, hvor alt næsten er udliciteret. Og der vil jeg nok sige, at nu skal vi begynde at diskutere: Jamen hvordan kan vi så i regelsættet her tage højde for de ansattes arbejdsvilkår? Hvordan kan det indgå? Jeg vil faktisk sige *skal* indgå.

Derfor er mit spørgsmål til erhvervsministeren, og det vil vi rejse under udvalgsarbejdet: Hvordan afspejler statsministerens på det her punkt ganske fremragende udsagn sig konkret, når vi begynder at lovgive? For hvis det ikke kan ses i den efterfølgende lovgivning, så må vi jo konstatere, at det bare var snak, og det går jeg ikke ud fra det var. Jeg går ud fra, at det var noget, regeringen mener og vil forfølge i praksis. Derfor forventer vi, at vi kan få nogle diskussioner om, hvordan hensynet til de ansatte kan afspejle sig i, at det også skal være en del af det, der indgår, når man vurderer forskellige tilbud.

Jeg er godt klar over, at regeringen også har andre initiativer på det her område, men jeg mener, at vi er nødt til også at have det ind her i det, vi kan kalde hovedloven på det her område vedrørende byggeriet, hvor alt stort set er udliciteret.

#### **Børge Klit Johansen (KRF):**

Jeg skal meddele, at vi i Kristeligt Folkeparti forholder os fordomsfrit til det her lovforslag. Vi er generelt positive, men mener alligevel, at der er en række ting, vi har brug for at få nærmere belyst under udvalgsarbejdet. Der er bl.a. reglerne fra by- og boligministeren om licitation, og hvornår man kan forhandle, og hvornår man kan hente underhåndstilbud. Det kunne være godt at få det klarlagt allerede under udvalgsarbejdet, så det går med ind i den samlede stillingtagen.

Vi synes også, der kunne være nogle spørgsmål om grænserne omkring underhåndstilbud, for hvis man kan gå ud og hente et utal, hvor er så grænsen for en omvendt form for licitation i så henseende? Det kunne vi godt tænke os at få belyst undervejs.

Men vi er meget positive over for arbejdet med det her.

#### **Kim Behnke (FRI):**

Også på det her forslag er Frihed 2000's ordinære ordfører desværre ikke til stede, så jeg skal kort fortælle, hvad vi mener om forslaget.

En af de største politiske skuffelser for mig har faktisk været, da jeg måtte erkende, at ganske mange håndværksmestre og andre erhvervsledere overhovedet ikke ønskede et frit marked. Jeg troede, at folk, der var beskæftiget i den private sektor, som udgangspunkt ønskede fri konkurrence, men jeg har måttet erkende gennem mange år, at det bestemt ikke er tilfældet.

Kigger man på de sager, der har været om karteldannelser, mestergrise og aftalt spil i det hele taget, så vidner det jo om en branche, som gør alt, hvad den kan for at hindre den fri konkurrence.

Bare tag sådan et fag som malerne. Hvis ikke man som malermester er medlem af en monopolorganisation, så må man ikke engang byde på licitationer. På den måde har man fuldstændig styr på alle tropperne. Det har intet at gøre med fri konkurrence.

Til gengæld har der jo også gennem årene været uheldige eksempler på, hvordan det offentlige har ageret. En af de første sager, jeg selv stiftede bekendtskab med, var, da der skulle bygges en ny politigård i Århus. Der valgte man ikke det billigste tilbud. Næ, der valgte man tilbudet fra Jysk Murerentreprenør. For dem, der ikke ved det, er det et af de kooperative selskaber, men det var dengang, for det hedder noget andet i dag. I det kooperative selskab sad tilfældigvis topsocialdemokrater fra samme by, og det var tilfældigvis dem, der fik opgaven, selv om det var det femtebilligste tilbud, der var givet dér. Det var dog ikke det dyreste.

Så der kan også foregå kammerateri, og jeg har som skatteyder krav på, at man fra politisk side ikke bortødsler mine penge unødvendigt, og derfor er der forskel på offentlige og private midler. For er der en privatmand eller -dame, der vil bygge en stor fabriksal eller en stor pragtvilla, eller hvad det måtte være, så er jeg